

Iarna sufletului meu

Caprar Florin

A îmbătrânit și blândul trandafir,
Petalele s-au prins în jocul zării,
Chiar dacă e gol al vieții lor potir
C-un ultim zbor sărută spuma mării.

Iar marea-și trăiește cel din urmă val,
O liniște funebră se așterne,
Doar o picătură-n drumul ei letal
Mai udă țărnul vieții mele terne.

Se-aștern în flori tăceri încremenite,
Iar soarele o rază își alege
Să mângâie vechi visuri părăsite
Iubirilor, ce n-au rămas întregi.

Si în tot acest decor înțepenit
Din iarna neagr-a sumbrului meu suflet,
O mică floare albă a-mbobocit,
E umbra cald-a tristului meu zâmbet.

Că-n noi mai simt cum pâlpâie o rază
Din vechiul foc ce ne-a-nclzit odată,
E jarul ce-a ținut iubirea trează,
Adânc în suflet, bine ancorată.

Căprar Florin